

Beerze Bulten vroeger en nu;

maakt van kamperen een LifeStyle en van een dagje uit een complete beleving!

Geschiedenis Recreatiecentrum Beerze Bulten

Op z'n Hagedoorns

Beerze Bulten vroeger en nu;

maakt van kamperen een LifeStyle en van een dagje uit een complete beleving!

Voorwoord

Geachte gast,

Voor u ligt een korte beschrijving van de geschiedenis en de ontwikkelingen van Beerze Bulten. Het laatste deel gaat over Beerze in de gemeente Ommen, waar natuur, landbouw en recreatie een natuurlijk evenwicht vormen in het prachtige Overijsselse Vechtdal. Ik ben er niet geboren, maar vanaf mijn eerste levensjaar wel getogen. Beerze is een plek waar normen, waarden respect de basis zijn van de plaatselijke samenleving. Vandaar dat de gehele bevolking van Beerze onze eregast was en kon meegenieten tijdens de opening van Het Giga Konijnenhol.

Beerze Bulten is een plek waar al vanaf de dertiger jaren wordt gerecreëerd. De familie Hagedoorn woont en werkt er al meer dan 50 jaar. Beerze Bulten heeft nooit stilgestaan in zijn ontwikkeling. Dat ging van een eenvoudige pomp met latrine ('t huiske) tot en met een 5-sterrencomplex en meer.

Het uitgangspunt is en blijft: Tot rust komen en genieten van een fijn plekje in de natuur. Mijn vrouw en ik hebben het mogen laten ovrden tot wat het nu is. Zonder de aanzet van mijn vader en de voortzetting –al na 4 jaar– door mijn moeder, gesteund door mijn zus en haar man, zou er geen Beerze Bulten zijn geweest in deze vorm.

Daarom blijft donderdag 24 juni 1999 altijd in onze trotse herinnering als het moment dat H.K.H. Prinses Margriet der Nederlanden bij ons was om Het Giga Konijnenhol –de kroon op ons werk– officieel te openen. Deze feestelijke dag is snel weer geschiedenis, dus we kijken vooruit. Onze toekomst is Beerze Bulten. De camping heeft ons leven beheerst en we blijven met veel plezier en vooral idealisme doorgaan.

Ik had Bep en mijzelf beloofd niet meer met dit soort Giga-plannen te komen. Dus is het jaar erop Het Giga Konijnenveld aangepakt en in 2005 een compleet Spa, Wellness & Fun gekomen met subtropisch Zwemparadijs, beautysalon (met sauna's en zoutgrot) en fitness. We kunnen ons nu trot een jaarrond bedrijf noemen.

Een brug twee meter boven de grond, als verbinding tussen de horeca en Het Giga Konijnenhol zou trouwens ook leuk kunnen zijn. Die zal er dan waarschijnlijk niet komen, maar wij

blijven natuurlijk werken aan verbetering van de kwaliteit. Dat betreft overwegend de sfeerverlichting, vervanging, onderhoud en de herinrichting van het kampeerterrein.

Wat ik ook altijd als uitdaging heb gezien is hoe ik Beerze Bulten de plek kan laten zijn waar de zon schijnt, ook als het regent. Dit is begonnen met het maken van de all-weather voorzieningen (Giga Konijnenhol en Spa, Wellness & Fun met binnen- en buitenbad). Maar daar blijft het niet bij, op dit moment zijn wij bezig met het ontwikkelen van tentlodges, die voortvloeit uit de all year tent die wij al enkele jaren hebben. Dit moet ook het ongemak van het klaarmaken van de tent of caravan voorkomen, want daar gaat veel kostbare (vrije)tijd in zitten. Ook de aanschaf van een caravan kan budgettair een probleem zijn. Deze tentlodges zijn het gehele jaar te gebruiken/huren en moet dicht bij kamperen staan, van buiten een gevoel geven van een tent, dus "knuffelbaar" en van binnen compact met comfort (lekker slapen, goede keuken, toilet, douche, etc.) maar ook basic. En dat alles in minder dan 50 m². Aan de ondernemer om dit te realiseren en er vooral in te geloven dat dit de toekomst is. We plaatsten dit voorjaar (2010) het prototype. Als het aanslaat, dan bouwen we het jaar erop er 20 bij...

Wij hopen dat deze informatie u op plezierige wijze een inzicht geeft in het bedrijf, waaraan wij alles hebben gegeven. Wanneer u als gast het echte 'Beerze Bulten-gevoel' krijgt, dan is dat onze grootste winst!

Met vriendelijke groeten,

Jan en Bep Hagedoorn

Beerze Bulten vroeger en nu;

maakt van kamperen een LifeStyle en van een dagje uit een complete beleving!

Het Giga Konijnenhol

Spel, spanning, avontuur, beleving en emotie...

En dat in een gebouw dat één is met zijn natuurlijke omgeving. In 1996 bleek uit de enquêtes dat het konijnenhol, vooral bij de knutselactiviteiten, te klein was. Ook het dak van golfplaten was lelijk.

Dus in oktober 1997 (we gaan altijd zo snel mogelijk aan de slag met opmerkingen van onze gasten) hebben we onze architect Jacob Woldendrop uitgenodigd en hem een lijst met wensen voorgelegd. We gaven hem de opdracht iets totaal anders te ontwerpen; iets unieks.

Een aantal weken gingen voorbij; tot het Recroncongres (Recreatieondernemers Nederland). Tijdens dit congres sprak ik met Jacob. Hij vertelde mij wat er in zijn creatieve brein speelde: Een rond gebouw van twee verdiepingen met een groen begroeid dak; een zogenaamd grassdak, met een looppad over het dak en een brug naar beneden. Ik werd laaiend enthousiast, zodat mijn gedachten niet meer bij het congres doch bij het konijnenhol waren. Die nacht heb ik niet geslapen vanwege de opwinding. Ik heb Jacob direct de volgende dag gebeld en hem gestimuleerd alles te geven wat hij in zich had. Ik was er onmiddellijk van overtuigd dat dit een nieuwe trend zal worden in het recreëren en zal leiden tot een enorme promotionele aandacht in de media.

Toen Jacob met zijn eerste schetsontwerp kwam was het echtpaar Jan en Bep het weer eens niet eens met het ontwerp. Want de begroting viel tegen, gelukkig had de Rabobank veel vertrouwen in Beerze Bulten en gaf al snel groen licht voor rood geld, zonder dat ik ingewikkelde rapporten hoefde te schrijven. Ze hebben vertrouwen in de ondernemer. De bouw is gestart in september 1998 en begon voorspoedig, maar door de ongekende regenval duurde het tot december voordat er volop gewerkt kon worden. Er volgde een kwakkelwinter, wat tot gevolg had dat de gestreefde ingebruikname met Pasen niet gehaald werd. Dat is 12 mei 1999 Hemelvaartsdag geworden, mede dankzij soms wel 35 bouwvakkers op één dag. Het

gebouw is uiteindelijk 6 meter breder en 2,5 meter langer geworden dan aanvankelijk de bedoeling was. Mede als gevolg van de extra milieuvorzieningen zaten we f500.000,00 boven het budget.

Maar het uiteindelijke resultaat mag er dan ook zijn, Het Giga Konijnenhol. Met mogelijkheden voor spel, theater, creativiteit en recreatie. In de kelder annex souterrain is ruimte voor spel en knutselen. Op de begane grond bevinden zich uitdagende speelvoorzieningen als touwbruggen, themaspel, het doolhofje en avontuurlijke klauter- en kliminstallaties. Het binnen theater heeft een grote glazen schuifpui. Deze kan geopend worden en vormt zo een geheel met het buitentheater. Op deze manier kan een groot aantal mensen tegelijkertijd van de voorstelling genieten. Vanwege de landelijke uitstraling is het groendak één geheel met de omgeving.

In dit nieuwe 'natuurpaleis' van ons konijn Bultje (mascotte van Beerze Bulten), voorzien van zijn eigen slaapholletje, staat het speelplezier van het kind centraal.

Het nieuwe konijnenhol maakt het aanbod compleet: Oerkamperen, met comfort binnen handbereik.

Dit zal naar onze verwachtingen een trend worden in de recreatiebranche, welke is gezet door Beerze Bulten.

Beerze Bulten vroeger en nu;

maakt van kamperen een LifeStyle en van een dagje uit een complete beleving!

De achtergronden van Beerze

Bulten

1949

Gerrit Jan Hagedoorn ziet toekomst in het kamperen en kwam thuis met de pachtovereenkomst voor kampeerterrein van 18 hectare. Het was een oerbos; grillig en woest. Kamperen deed men midden in het bos rond wat nu het toiletgebouw in vak C is. Caravans zag je slechts sporadisch. Het was meer overleven dan recreëren. Primitief dus; het echter oerkamperen zonder stromend water, elektra, gas, telefoon of riool.

's Avonds vermaakt men zich bij het kampvuur met eigen gemaakt instrumenten, een gitaar of accordeon waarna men ging slapen op stro dat bij de boer was gehaald.

Dit was het begin van Beerze Bulten; een pomp, een huisje en een barak.

Terugkomend op mijn vader Gerrit Jan Hagedoorn; hij was een ondernemend man. Zeven dagen per week was hij van 's morgens vroeg tot 's avonds laat in de weer. Naast de camping had hij ook een bakkerij. Hij was een vakman in hart en nieren. Ieder zondag was hij te vinden bij profclub Heracles in Almelo, waar hij snoep, limonade en ijs verkocht. Daar hield het niet mee op. Hij reisde braderieën en volksfeesten in de omgeving af om olieballen te verkopen. Die olieballen werden bij ons in de bakkerij in Almelo, waar wij woonden, massaal gebakken. Ik heb nog steeds een afkeer van die dingen. Helaas heb ik mijn vader niet goed mogen leren kennen. Ik was 4 jaar toen hij veel te jong op 49 jarige leeftijd overleed.

Na het overlijden van mijn vader brak er een zware tijd aan voor mijn moeder; een doorzetter. Wat mijn vader had opgebouwd zette mijn moeder voort. Mijn moeder, mijn zus en haar man offerden alle vrije tijd op om het zowel in de bakkerij, als op het sportveld en het kampeerterrein goed te laten lopen. De grootste zorg was de bakkerij, die ze nog samen met het sportveld hebben voortgezet tot 1961.

1959

Een cruciaal jaar, we moesten kiezen tussen de bakkerij en het kampeerterrein. Nederland was

klaar met de wederopbouw na de oorlog en er kwam meer vrij tijd. Beerze Bulten was in de regio al bekend vanwege het zogenaamde dagje uit. Men ging dan massaal met de stoomtrein naar Mariënberg om een dagje te verpozen in het huidige Giga Konijnenveld (toen nog zonder speeltoestellen, maar met zand en water in de oude Vechtarm). We kozen voor de camping en gingen investeren.

Eerst werd een nieuwe kantine met woning en zes pensionkamers gebouwd. Met beperkte middelen en diverse borgstellingen had ze net voldoende financiële middelen om dit te realiseren. In die tijd viel dat onder 'zeer risicovol investeren'. Met veel inspanningen en dankzij mijn zus Zwaantje en haar man Jan, die ook nog de gedeeltelijke taak op zich hadden genomen om een soort vader- en moederrol te vervullen is het gelukt.

Mijn moeder had geen ervaring in het verhuren maar had wel een paar vreemde c.q. praktische oplossingen bedacht. Ten eerste was er corvee en gezien er geen hoge prijs werd gevraagd, moest er zuinig worden gewerkt en gekookt: zes dagen lang kreeg men gehaktballen uit blik (stuitballen) en zondag een eigengemaakt gehaktbal van de slager. En wat onze gasten aten, dat aten ook wij, maar dan zes weken lang. Als ik de geur al ruik... net als die olieballen.

Ik was 10 jaar toen mijn werkzame leven begon. Ik bracht als 8 jarige al gebakbestellingen weg op de fiets, ik onderhield de tuin en pelde rond Sinterklaas de amandelen voor het spijs in de kerstkransjes. Ik werd al snel als kundige jongen beschouwd en daarom op de camping ingezet om papier te prikken, kaartjes aan bezoekers te verkopen, toiletten schoon te maken en gaten te graven voor het leegmaken van het toilet en de afvalbak. Bij ons thuis was het aanpakken; daar had je immers je handen voor gekregen.

Dit jaar was dus het eerste hoogtepunt in het bestaan van Beerze Bulten. Het centrumgebouw werd gerealiseerd en al het geld was op. Een investering om de drankjes te koelen kon niet gedaan worden. Een grote wasteil met koud stromend water diende als koeling. Er werd die zomer al aardig wat verdiend, dus de eerste investering was dan ook een tweedehands koelkast. Met de camping ging het meteen goed! Het werd steeds drukker.

Beerze Bulten vroeger en nu;

maakt van kamperen een LifeStyle en van een dagje uit een complete beleving!

Dus werd er in **1962** besloten om van Almelo naar Beerze te verhuizen. We namen afscheid van de bakkerij. Het begon goed die winter, welke nog altijd bekend is vanwege de Elfstedentocht van Reinier Paping die toen nog in Ommen woonde. Drie maanden ijs en sneeuw, geen c.v., maar een kolenkachel. Buiten was er geen enkele vorm van verlichting. Het was een hele overgang van Almelo naar Beerze. Maar spijt? Nee!

Ik was toen twaalf jaar en ging naar de MULO in Ommen. Dat was wennen. Iedere dag twintig kilometer fietsen op een vijftien jaar oude, gerestaureerde fiets van mijn vader. Voor een nieuwe was geen geld. Op de fiets droeg ik een korte leren broek, dit vond mijn moeder makkelijk want zo hoefde ze er allen maar met de poetsdoek eroverheen en het was weer schoon. Over makkelijk gesproken; de familie was altijd druk dus voor mij was er weinig tijd over.

Toch schoot de opvoeding er niet bij in. Toen wij nog in Almelo woonden bijvoorbeeld, mocht ik na het eten om 18.00 uur, niet meer op straat. Op de vrije woensdagmiddag en zaterdag evenmin. Wel mocht ik bij de padvinders. Daar leerde ik veel in de natuur en om er respect voor te hebben. Dat was wel met een bepaalde prettige vorm van discipline. Dingen die ik op de padvinderij heb geleerd komen me nu nog vaak van pas, zoals het knopen van touwen, het respect voor de natuur en de medemens en iedere dag een goede daad verrichten. Het was de periode van een Heitje voor een Karweitje: een kwartje voor een klusje. Soms aanvegen en een andere keer alle ramen of schoenen poetsen. Je kreeg boekjes met 25 coupons die wel op moesten, want pas dan was je klaar.

Beerze Bulten, of 'de Bulten' zoals wij het thuis altijd noemden heeft altijd centraal gestaan in mijn leven. Toentertijd was het voorjaar het minst leuk, er was niemand. Maar zo gauw de eerste kampeerdere kwamen werd het leuk. Er werden hutten gebouwd en er werd gezwommen in de Vecht. Hier heb ik ook leren zwemmen, aan een touw met een kussentje op de rug werd ik door de gasten in het water gelaten, want mijn moeder had daar geen tijd voor. Zwemmen in de Vecht doe ik nu nog steeds, dus wat dat betreft is er in al die jaren gelukkig niet al te veel veranderd.

Ook ging ik met een bootje op de Vecht. 's Avonds werd ik gewassen onder een ijskoude pomp. Maar de geur van pompwater en de bossen had een aparte charme. Al deze ervaringen komen me nu nog steeds van pas; bij het combineren van het oerkamperen met kwaliteit en comfort binnen handbereik.

In **1962** kwam er een telefoon. Daarvoor was er één aansluiting in Beerze. In **1965** kwam de waterleiding daarmee tegelijk een einde aan het drinken van zwarte thee en koffie met een bijmaak van de pomp. *Noot van Jan: Ik ben gek op koffie en op autorijden. Er werd mij verteld dat ik op mijn derde al de koffie van mijn vader opdronk en zijn auto kon starten.* Langzaam kwam dus de ontwikkeling in Beerze op gang; **1959** elektra, **1962** telefoon, **1965** water, **1970** aardgas en in **1994** riolering. Dus de complete infrastructuur is nu aanwezig.

1972 had twee hoogtepunten. Er kwam een zwembad (naar aanleiding van wensen van de gasten, meer luxe en kwaliteit). Mijn moeder was altijd iemand die voor kwaliteit koos. Ze zei altijd: "Als je wat doet, doe het dan goed." Deze heeft 33 jaar lang kristalhelder water gehad, zelfs als er dagen achter elkaar duizend mensen per dag in zwemmen. Het andere hoogtepunt was mijn trouwen met Bep Koster uit Hoogeveen. We woonden de eerste drie jaar van ons huwelijk in de houten bungalow 'Eekhoorn' op onze camping. Het was er klein en 's winters koud, maar wel heel gezellig. Wij zijn nu al meer dan 35 jaar heel gelukkig samen en hebben twee kinderen; onze dochter Aline en onze zoon Gerrit-Jan.

De ontwikkeling van het sanitair

Het begon met een pomp, waarmee het grondwater werd opgepompt vanaf twaalf meter diep. Het was gezond ijzerhoudend water, maar slecht voor mensen met een gevoelige spijsvertering. Je moest eerst eten koken voor je het kon drinken (als baby was mijn spijsvertering hevig ontregeld en werd er leidingwater vanuit Almelo aangevoerd). De toiletten waren zeer primitief; een houten huisje met een zitplank, een rond gat een deksel erop. Daaronder was een

Beerze Bulten vroeger en nu;

maakt van kamperen een LifeStyle en van een dagje uit een complete beleving!

kuil. Als deze vol was werd er elders een nieuwe gegraven en werd het huisje verplaatst.

De volgende stap: De plank werd vervangen door een porseleinen pot, maar nog steeds met dezelfde kuil eronder. Later, in 1964, werden er twee douches en zes toiletten gebouwd. Dit was het eerste echte toiletgebouw, compleet met waterspoeling en elektrisch licht. Het aantal douches was destijds voldoende op een bezetting van duizend personen. In '67 en in '78 werden er in totaal nog drie sanitairgebouwen bijgemaakt. De elektra- en waterleidingnetten werden jaarlijks uitgebreid. De normale elektra-aanvoer had niet voldoende capaciteit meer en werd vervangen door een trafogebouwtje met hoogspanning. Ook de waterleiding had niet meer voldoende capaciteit. Er werd een nieuwe waterinstallatie gebouwd, een waterbunker met een inhoud van 45.000 liter, die continu op peil wordt gehouden om in de pieken van 09.00 en 19.00 uur over voldoende water te beschikken. Drie pompen zorgen ervoor dat de waterdruk op peil blijft.

In 1988 is de grote ommekeer en verschijnt het eerste 5-sterrensanitair met familiedouches, babykamers en vloerverwarming. Het was een nieuwe trend die geweldig aansloeg. Daarom werden alle gebouwen aangepast of vernieuwd. In het jaar 2003 kwam de volgende generatie sanitair. Wat dat is geworden? Een vorm van waterplezier en wassen.

Ontwikkeling van de doelgroep...

Eerst was dat de kampeerder, nu heet dat een gast. In het begin was iedereen, van jong tot oud, welkom op Beerze Bulten. Destijds botste dat ook niet met elkaar en werd in het recreatieland niet nagedacht over doelgroepscheiding. Bij ons kwam dan ook alles: gezinnen met kinderen in alle leeftijden, veel seizoensgasten (we hadden ±200 seizoensplaatsen) en alleen reizende jongeren.

Deze laatste groep vormde een probleem. Hun vorm van recreatie paste niet meer bij de gezinnen met kleine kinderen. Dag gaf op den duur grote spanningen, vooral na de discoavonden. Ik stond tot vier uur 's nachts de zaak in de gaten te houden. Die discoavonden trokken ook jongeren uit de omgeving aan en die dronken niet alleen cola. Vanwege deze strubbelingen hebben we voor een bepaalde doelgroep gekozen en geen jongeren meer toegelaten.

Dat dit een goede keuze was, werd later tijdens het Recron-congres nog eens bevestigd. Dit congres ging over kwaliteit en de keuzes voor doelgroepen. Destijds was dat noodzakelijk, omdat de groei in de branche eruit was. Als je toch wilde groeien moest je je onderscheiden door onder andere meer kwaliteit te bieden dan je collega. Na dat congres was het ook heel duidelijk welke kant we op wilden. Vooral mijn vrouw Bep heeft destijds heel duidelijk (en nu nog) aangegeven wat ze daarmee bedoelde.

We hebben eerst ons totale terrein geïnventariseerd en geconstateerd dat de jaargasten het niet zo nauw namen met de regels wat betreft tuintjes, hekjes, schuurtjes, tegelplateaus, tuinkabouters, etc. We hebben iedereen persoonlijk een brief gestuurd, waarin stond wat er veranderd moest worden. Van de ca. veertig gasten die we hadden aangeschreven, konden dertig gasten zich niet in het nieuwe beleid vinden en vertrokken. Ik, die het financiële gedeelte voor rekening nam, had daar toch wat moeite mee. Maar Bep zei "Let maar eens op, het komt goed."

En daar had ze gelukkig gelijk in. Als ik nu op stacaravanparken kom dan denk ik: "Gelukkig is het bij ons niet zover gekomen.". Nu heeft de camping zich helemaal aangepast aan haar doelgroep; ongeveer 30 speeltuintjes, 20 verhuuraccommodaties, autovrij, een speelparadijs en een overdekt zwembad.

Het overdekte zwembad

Het eerste overdekte zwembad was tevens de eerste investering die het miljoen ruim overschreed. Vooraf hebben we hier natuurlijk veel over gepraat, met daarbij de tekeningen op tafel. Past het wel bij onze gasten, komen er geen gasten op af die niet bij onze doelgroep horen? Het was op een gegeven moment zo erg dat ik alle tekeningen in de vuilnisbak heb gededoneerd en naar bed ging. De volgende morgen lag alles weer keurig op tafel; "Het gaat door Jan", zei Bep.

Ik mag zeggen dat als ik Bep niet had ontmoet, dan had de camping er nu heel anders uitgezien. Misschien had ik het dan wel gemakkelijker, maar we zouden nooit die uitstraling en waardering hebben gehad zoals die er nu is.

Camping van het jaar 1996,

Deze uitstraling en waardering heeft er ook toe bijgedragen dat Beerze Bulten bij de vijf topcampings van Nederland behoort en dat we in

Beerze Bulten vroeger en nu;

maakt van kamperen een LifeStyle en van een dagje uit een complete beleving!

1996 door de ANWB zijn uitgeroepen tot Camping van het Jaar; een absoluut hoogtepunt in het bestaan van Beerze Bulten. Het was een beloning voor de enorme inzet van Bep, mij en alle medewerkers om het allemaal perfect te maken en het goede gevoel over te brengen.

Door deze hoogtepunten heb ik herhaaldelijk tegen mezelf moeten zeggen: "Doe maar gewoon en blijf jezelf." Al die aandacht in de Telegraaf, Twentsche Courant Tubantia, Zwolse Courant, Tros TV, KCK, Radio Oost, Libelle en Margriet geeft je een goed gevoel.

Trouwens, we hebben ook al vier jaar achtereenvolgend een artikel in de Kampeer en Caravan Kampioen (KCK) gehad. Destijds is op het Recron-congres bekend gemaakt dat we Camping van het Jaar zijn geworden. Ten overstaan van zevenhonderd collega-ondernemers moest ik mijn verhaal vertellen. Dit was een hele belevenis, evenals de ontvangst in het gemeentehuis. Ik zeg dan ook altijd: "Wat ik met voetballen niet heb bereikt, is me wel gelukt met Beerze Bulten."

Het 'zaligheidsgevoel'

Wanneer ik terugkijk op mezelf en Beerze Bulten dan was het in het begin een moeilijke tijd, met name in Almelo, waar er thuis toch behoorlijk wat problemen waren na het overlijden van mijn vader. Door alles wat ik met Beerze Bulten heb meegemaakt heb ik mezelf zodanig kunnen ontwikkelen, dat ik er altijd alles uit haal wat er in zit. Die inzet, wilskracht en ook creativiteit is noodzakelijk geweest (en is het nog) om te slagen in een branche waar het maximale is bereikt.

Mijn partner, die deze eigenschappen even sterk heeft, en ik hebben als doel: Oerkamperen, maar met de luxe en het comfort van deze tijd. Als dat lukt is het 'zaligheidsgevoel' er ook.

1999: De KROON op ons werk

Donderdag 24 juni 1999: De opening door Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Margriet der Nederlanden van ons Giga Konijnenhol. Dat is een hele eer, maar ook een afsluiting van twee jaar creatief, financieel en organisatorisch geregeld. Een tijd met meer dan drieduizend telefoontjes en duizend vergaderingen is ten einde. Het resultaat is de kroon op ons werk. Het geeft ons het 'Beerze Bulten – gevoel'... en meer! Dit maak je maar eens in je leven mee, dus we zijn daar enorm trots op. We staan ook stil bij enkele parallel lopende

momenten in dit jaar, zoals het 50-jarig bestaan van Beerze Bulten, het 35 jaar dag-in-dag-uit werken en ontwikkelen van Beerze Bulten en het bereiken van de 50-jarige leeftijd. En tot slot: Het millenniumjaar 2000. Kan men het nog mooier bedenken of regisseren? NEE!

Tevens is Beerze Bulten door de ANWB in '01, '06,

"Als een vruchtbare oase temidden van de zandverstuivingen langs de Vecht en gedeeltelijk verscholen achter een hoge, met weelderig hout begroeide duinwal, ligt daar met zijn rieten daken zo vredig aandoende Beerze, de laatste jaren, evenals het aangrenzende Junne, een gezochtvacantieoord."

*G.J. Eshuis uit Almelo.
Dagblad van het Oosten (1955)*

'07, '08 & '09 uitgeroepen tot Beste Camping van Europa.

Gezocht vakantieoord

Ook een halve eeuw later, op de drempel van de 21ste eeuw, weten velen Beerze nog te vinden en er wordt veel aan gedaan (niet alleen door Jan en Bep Hagedoorn van Beerze Bulten en de drie andere campingexploitanten als directe belanghebbenden, maar ook door de overheid) om er voor te zorgen dat het zo blijft. De hoop van schrijver Eshuis dat "De poort van Beerze", waar de in 1955 verharde verbindingsweg met de Beerzerhaar "de hoge met prachtig bos begroeide duinwal" snijdt, nog een open poort zal blijven voor de vakantiegangers in eigen land, is wel vervuld. De meeste toeristen zullen overigens niet letterlijk vanuit het zuiden deze "nieuwe en grootste entree" binnenkomen.

Volgens Eshuis kwamen de duizenden vakantiegangers de Beerzer belten opzoeken "om hier voor een wijle het camouflagejasje uit te smijten en tot hun oerstaat terug te keren." Zou dit nu nog zo zijn? Dat zullen Jan en Bep en hun collega's gemakkelijker kunnen beoordelen dan de mensen in Beerze. De Beerzenaren zelf merken er eigenlijk niet zoveel van dat zij in de zomer ver in de minderheid zijn vergeleken met de tijdelijke inwoners. Voor hen zijn de recreanten een randverschijnsel aan de oost- en de westzijde van

Beerze Bulten vroeger en nu;

maakt van kamperen een LifeStyle en van een dagje uit een complete beleving!

die “oase met rieten daken”. Het verkeer via de Beerzerweg is natuurlijk wel drukker in de zomermaanden.

Voor de ingang van de Beerzerpoort, op “Tippie van Lugtenbeld”, is deze zomer een schuil- en informatiehut gebouwd. Vele fietsers en wandelaars hebben hier al geschuild voor regen en zon (en uitgerust en gepicknickt), maar cultuur en natuurhistorische informatie over de Ommer Marke, Natuurmonumenten en Staatsbosbeheer konden zij er nog niet vinden. Hopelijk volgend jaar wel.

Toekomst

Beerze Bulten wil zich blijven innoveren en is continue in beweging, met steeds een spanningsveld tussen tijd en geld. Beerze Bulten staat voor een nieuwe vorm van recreëren, met als absoluut doel het Beerze Bulten gevoel: Jankend de camping verlaten... jammer dat vakantie er weer opzit!

Getekend, Jan Hagedoorn

Beerze Bulten vroeger en nu;

maakt van kamperen een LifeStyle en van een dagje uit een complete beleving!

Ontstaan van Beerze

Na de laatste ijstijd, die 10.000 jaar geleden eindigde, leefde in dit gebied een jagersvolk van halfnomaden. Sporen die zij nalieten zoals graf-brandkuilen, vuurstenen en werktuigen zijn onder meer in Mariënberg gevonden.

Zo'n 5000 jaar geleden verschenen vermoedelijk de eerste permanente bewoners op de hoge zandgronden langs de Vecht. Na de grote volksverhuizing van Germaanse stammen in de 4de, 5de en 6de eeuw na Christus vestigden zich hier de Saksers. Zij leefden van primitieve landbouw en veeteelt. Bossen werden gekapt om akkergronden te verwerven. Ook hielden zij schapen, die zorgden voor overbegrazing van het gebied. Hierdoor ontstonden open plekken kreeg de wind vrij spel. Deze kreeg vat op het zand en zo ontstonden de zandverstuivingen, welke funest zijn voor de landbouw. Alles wat groeit verstikt. Om dit stuiven tegen te gaan besloot men op de duinen takken en boompjes te plaatsen. Het gevolg was dat het zand aan de zuidkant van de richel bleef liggen en dat de noordkant steil afliep. Zo bleef Beerze beschermd.

Ruim 1000 jaar geleden werden woningen met een langere gebruiksduur (op eiken palen, met strodaken en lemen vloeren en muren) gebouwd. In deze tijd, de tijd van koning Karel de Grote, is het gehucht Beerze waarschijnlijk ontstaan. Van bovenaf voerde Karel de Grote hier een bestuur in dat via het zwaard het christendom moest verspreiden. Het is aannemelijk dat de naam Beerze iets te maken heeft met het oud Keltische woord "bar" of "beer", dat waterkering betekent (denk aan barrière).

De Havezate

In de eeuwen daarna groeide de hof uit tot een sterkte, ook wel havezate genoemd. De naam Beerse wordt voor het eerst vermeld in 1227. Warner van Beerse behoorde toen tot de gesneuvelde edelen uit het leger van Bisschop Otto II, die de slag bij het Drentse Ane verloor. Toen monniken in Sibculo een klooster wilden stichten moest ook Beerze grond afstaan. Een van de Beerzer "erfgenamen" destijds was Diderick van Voerst. Zijn geslacht woonde drie eeuwen op de havezate. In 1457 worden op een "bedelijst" (schattingenregister voor belasting in natura) van Beerze acht erven genoemd en als negende het "Huis toe Beerze".

In de Spaanse tijd, omstreeks 1583, was Herman van Voorts uit Beerze een vijand van de Spaanse koning Philips II. Toen de Spanjaarden vanuit Almelo tienden kwamen innen, liet Van Voorts Beerze in de steek en vluchtte naar Deventer. Zijn kasteel werd in brand gestoken. Volgens een overlevering zochten de Beerze boeren en hun gezinnen toen naar een schuilplaats in een dalkolom in de zandduinen. Dit was dezelfde kolom waar ook Prins Maurits met zijn ruiters later zou hebben gebivakkeerd, toen hij het gebied van Spanjaarden zuiverde. Deze diepe kuil is nog steeds bekend als de 'Ruterdelle'.

In 1669 blijkt ene Herman Schaep eigenaar van de havezate te zijn. Hij liet het huis lange tijd onbewoond. In 1714 is Carel Philip Craft van Huffel van Nijenwendick bezitter van Huis Beerze, zoals de havezate werd genoemd. In 1736 kwam dit huis handen van de Van Pallandts, die het ook de meeste tijd onbewoon lieten. Op de plaats van de havezate werd later de boerderij "De Höfte" gebouwd. Alleen de naam "De Höfte" en nekele resten van de rechte lanen herinneren nog aan het verleden. De haakse bocht in de Beerzerweg bij "De Höfte" heet in de volksmond "Kromhof-zien-bocht".

Een nieuw adellijk huis

Sedert de twintiger jaren van deze eeuw heeft Beerze een nieuw adellijk huis. Baron van Bentinck kocht dit huis in 1923, samen met jonkvrouw Speelman. Hij kocht ook een groot deel van de beboste duinwal met een houten zomerhuis, evenals heidegronden en stuifduinen van de boeren uit Beerze. Hij bezat dus een groot deel van Beerze. De Baron brak met de gewoonte het hout op de duinwal elke zeven jaar te laten kappen en hij plantte ook veel bos aan. Daaraan is het te danken dat de begroeiing zich zo kon ontwikkelen dat Eshuis in 1955 kon spreken van Beerze als "het land van weelderig hout". De bewoners van het nieuwe huis Beerze hebben altijd een belangrijke plaats ingenomen in de Beerzer gemeenschap. Zij leefden en leven intensief mee met het wel en wee. Baronesse Speelman was zeer geliefd vanwege haar liefdadigheid.

Jonkheer Röell, die het huis erfde, ontbreekt op geen enkele bijeenkomst van Plaatselijk Belang van Beerze, ondanks zijn zeer hoge leeftijd. De toekomst van Beerze gaat hem zeer ter harte. Hoe dit alles gewaardeerd wordt, bleek wel op de receptie in juli 1998 ter gelegenheid van zijn 90ste verjaardag, alwaar bijna geen Beerzernaar ontbrak.

Beerze Bulten vroeger en nu;

maakt van kamperen een LifeStyle en van een dagje uit een complete beleving!

Het Zand

“Het land van het rusteloze zand”, noemde schrijver Eshuis Beerze ook. Op luchtfoto's is prachtig te zien wat er van de zandverstuivingen nog over is. Beerze Bulten is op zo'n stuifduingebied gelegen. De gasten hoeven de Beerzerweg maar over te steken om een nog groter zandgebied te kunnen betreden. Ten zuiden van camping De Roos ligt een kleiner terrein.

Voor de Beerzapoort ligt erve “Santman”. Deze naam duidt erop dat daar toen het zand gekeerd werd, vermoedelijk met uit twijgen gevlochten hangen. Volgens Eshuis bevinden zich onder Beerze Bulten nog ploeg- en wagensporen. En als het flink waait komen soms de sporen van de paardenhoeven aan het licht, evenals aardewerkscherven.

In 1905 werd Beerze bereikbaar per spoor. Er was geen station, maar een halte. Tot 1911, toen de Beerzerweg verhard werd, kon men Beerze over land alleen bereiken via moerassige en mulle zandwegen.

Oude gebruiken

In de vorige eeuw (1848) kwam er een einde aan het bestaan van de marken. De gemeenten namen nu zelf het heft in handen en namen de taken over. De gronden werden verdeeld onder de “erfgenamen”. Het “eigen” recht van de boeren werd vervangen door het nationale recht. De onderlinge gemaakte afspraken en de ontstane gewoonten leefden echter nog wel voort.

Het ‘Noaberschap’ (burenhulp) neemt niet meer zo'n grote plaats in als voorheen, maar is zeker niet verdwenen, net zoals de wederzijdse hulp en

bijstand bij bijvoorbeeld ziekte. De voornaamste burenplichten waren wel die bij geboorte, huwelijk en sterfgevallen.

Beerze nu

Vlak voor de oorlog kreeg Beerze elektriciteit en kort daarna waterleiding. In 1970 kwam het aardgas en werden de Marsdijk en de Achtersedijk verhard. De riolering, althans in de kern en voor de campings kwam in 1994 gereed. In het landschapsplan wordt onder meer aanbevolen het zicht op de rieten daken en de daarachter gelegen weilanden en akkers te behouden, een wandel- en fietspadenplan voor Beerze te maken, evenals een verbinding over de Vecht met Diffelen in de vorm van een houten loop- en fietsbrug.

Nu zijn er nog zes agrarische bedrijven in Beerze, waarvan slechts één aan de Beerzerweg. Van de andere vijf liggen er vier aan de noordoostelijke flank van de es. Dan is er nog de boerderij ‘De Höfte’. Alle zes liggen buiten het beschermd dorpsgezicht. Wel vallen ze met de campings onder het landschapsplan. Bij camping De Roos is in deze eeuw enkele decennia een bakkerij met kruidenierswinkel geweest. Kort geleden werd de fietsenzaak annex benzinepomp van Kleinlugtenbeld opgegeven. In Beerze zijn alleen nog kampwinkels- en kantines voor de zomergasten.

Op de tweede vrijdagavond in januari houdt het ‘Plaatselijk Belang’, tevens buurtvereniging, bij Beerze Bulten de jaarvergadering/Nieuwjaarsvisite. Dit gebeurt al sinds 1966, toen men besloten einde te maken aan het grote aantal onderlinge visites met veelal dezelfde gasten en dezelfde gespreksonderwerpen. Overige, meer sportieve buurtactiviteiten vinden soms plaats op de andere campings.

De laatste jaren moest het Plaatselijk Belang veel vergaderen in verband met de overheidsplannen. Daarover is het laatste woord nog niet gesproken. Hopelijk is het resultaat dan in Beerze de belangen van boeren, recreatieondernemers en natuurbeschermers zo evenwichtig behartigd worden dat allen in de volgende eeuw aan hun trekken komen, tot nut van de Beerzenaren en het algemeen.

Beerze, augustus 1998

H. Schuurman (inwoner van Beerze)